

Невербальне спілкування із дитиною

Дивовижно, але батьки мало звертають увагу на свої жести, міміку, дистанцію під час спілкування з дітьми. Невелика корекція засобів невербального спілкування може серйозно впливати на нашу зв'язок з дітьми і на те, як вони будуть взаємодіяти з навколишнім світом.

1. Значення зорового контакту. Батьки часто ігнорують значення зорового контакту зі своїми дітьми. І дарма, оскільки хороший зоровий контакт між батьками і дитиною є важливим інструментом нормального розвитку малюка. Коли дитина уважно стежить за виразом обличчя батьків, вона отримує підказки для розуміння їх словесних висловлювань. При цьому дитині важливо зосереджувати свою увагу не тільки на обличчі, але і на русі губ. Це робить наше висловлювання більш «читабельним» і більш прийнятною.

2. Розмова на рівні дитини. Коли ви нахиляєтеся і розмовляєте з дитиною на рівні її очей, то не тільки проявляєте дружелюбність і менше лякаєте малюка, але ще і робите свій вислів більш легким і доступним для сприйняття на слух. Педагогам часто рекомендується викладати на одній горизонтальній площині з дітьми, щоб налагоджувати і зміцнювати зв'язок з учнями.

3. Використання пози, відкритої до спілкування. Коли ми приймає відкриту позу, тобто. наші руки і ноги не перехрещуються, долоні кілька розгорнуті до дитини і корпус тіла повернуть в її ж сторону, на відміну від схрещених або обіймають плечі рук ми демонструємо дітям свою готовність приймати те, що вони хочуть сказати. Це положення рук викликає у дітей бажання спілкуватися з нами і слухати нас.

4. Позитивне вираз обличчя. Посмішка, підняті вгору куточки губ, а також очі, що виражають зацікавленість і широко розкриті від схвильованого передчуття, впливають на реакції дітей на наші висловлювання. Позитивний вираз обличчя батьків спонукає їх до позитивних відгуків. Тут важливо враховувати, що емоційні переживання дітей при спілкуванні з іншими людьми формують їх реакції на протязі всього життя.

5. Взаємне, спільна увага. Спільна увагу батьків і дітей до якого-небудь предмету (наприклад, коли батько опускається на підлогу разом з дитиною, щоб витерти бруд, замість того, щоб наказувати дитині прибрати безлад самотійно) надзвичайно важлива для залучення інтересу дитини до нагальної теми. Коли ми розглядаємо і оцінюємо тему розмови разом з нашими дітьми, ми зацікавлюємо їх на більш глибокому рівні. Було проведено дослідження розвитку словникового запасу дитини і спільної уваги. Результати свідчать про те, що діти, які вчили слова, виконуючи завдання разом з батьками, мали більший словниковий запас. Якщо дитина не звертає уваги на вас і ваші слова, наблизьтесь до неї або навіть вкажіть їй на проблему. Треба сподіватися, що наступного разу він буде робити так, як ви йому вказали.

6. Тон голосу і інтонації при розмові з дітьми. Ні для кого не секрет, що немовлята і маленькі діти люблять материнську мову (мамин високий тон голосу). Було проведено дослідження, яке виявило, що материнська мова допомагає дітям визначати, де слова починаються і де закінчуються, а значить, дізнаватися звуки, склади, слова і, нарешті, пропозиції. Діти також беруть активнішу участь у розмові з батьками, коли ті використовують високий і варіюється ритм мови.

7. Жести. Кивок головою, піднятий вгору великий палець і підняті в хвилюванні руки також позитивно впливають на взаємодію з дітьми. Так ми невербально висловлюємо їм розуміння і підтримку.

8. Звуки (угу, м-м-м, ах). Використання батьками голосових реакцій (не словесних) при розмові з дитиною демонструє їй нашу зацікавленість в тому, що вона говорить. Ці звуки підбадьорюють дитину, так як ми показуємо, що слухаємо її дуже уважно.

9. Близькість між батьком і дитиною. Коли діти ще маленькі, дуже важливо, щоб простір (дистанція) між ними і батьками була відносно невеликим (30-60 см). Коли діти стають підлітками, цей простір природним чином збільшується і вимагає до себе більш уважного ставлення батьків.

10. Пересування (рухи, які слід / годі було здійснювати батькам). Для того щоб демонструвати дитині нашу зацікавленість в розмові з ним, наші рухи повинні бути обмежені жестами та мімікою. Ходьба батьків не тільки відволікає дитину, але також порушує близькість і зв'язок з малюком, які необхідні для ефективного спілкування.